

Περί «αναθεμάτων» των αναθεμάτων...!

του π. Αντωνίου Χρήστου*.

Αγαπητοί μου Αναγνώστες, άλλη μια Κυριακή της Ορθοδοξίας πέρασε την Α΄ Εβδομάδα των Νηστειών, δηλαδή την διαβεβαίωση της απόδοχής εκ μέρος εμάς των πιστών της σωστής πίστης και της σωστής πράξης που ο ίδιος ο Κύριος μας αποκάλυψε και η Εκκλησία ως «Κιβωτός Σωτηρίας» διαφυλάττει ως κόρη οφθαλμού μέχρι τις ημέρες μας και ως την συντέλεια των αιώνων! Παράλληλα με αυτό και για το καλό ενδιαφέρον και ουσιαστικά υλοποίηση της εντολής Του Κυρίου, για να ξεχυθούμε στο κόσμο και να πληροφορήσουμε τους αδελφούς μας που ακόμη αγνοούν το μήνυμα του Ευαγγελίου με αυτό που ονομάζουμε οργανωμένη «Ιεραποστολή» ή έστω σιωπηλή ομολογία πίστεως στους γύρω μας με το παράδειγμά μας.

Για να μιλάμε για ορθή-σωστή πίστη και πράξη, δηλώνουμε ταυτόχρονα και είναι αυτονόητο, ότι υπάρχει υπάρχουν και μη σωστές ομολογίες-δοξασίες και πράξεις που δεν είναι σωστές και όσοι τις υιοθετούν, ουσιαστικά αλλοιώνουν το περιεχόμενο της διδασκαλίας αλλά και του τρόπου ζωής αυτών που τις αποδέχονται! Οι συνειδητοί Ορθόδοξοι Χριστιανοί, γνωρίζουν πολύ καλά πως τα παραπάνω δεν πρόκειται απλά για έναν πλουραλισμό επιλογών και αποτελούν «ελευθερία», αλλά το αντίθετο ότι είναι κάτι πολύ σοβαρό το οποίο επηρεάζει όχι

μόνο το βίο μας σε αυτή τη ζωή, αλλά ενδέχεται να έχουμε πρόβλημα σωτηρίας.

Η σωτηρία είναι που ενδιαφέρει την Εκκλησία μας και η Αγιότητα του κόσμου και των μελών της και γι αυτό επιμένει να ομολογεί τον Τριαδικό μας Θεό και τη σάρκωση Του Θεού Λόγου και όλο το σχέδιο της Θείας Οικονομίας, γιατί χωρίς αυτά και την αποδοχή του ανθρώπου δεν μπορεί να υπάρχει λύτρωση. Μάλιστα όταν κάποιος συνειδητά τα αρνείται στην ολότητά τους ή έστω προσθέτει ή αφαιρεί ότι θέλει κατά το δοκούν, τότε η Εκκλησία με πόνο ψυχής αλλά και με ευθύνη για τα υπόλοιπα μέλη της αναγκάζεται να αποκόψει κάποιον ή κάποιους, όσο ψηλά στην Ιεραρχία και αν είναι, για να διαφυλάξει και το υπόλοιπο σώμα από την αίρεση (διαφορές στο δόγμα) ή από το σχίσμα (ίδια πίστη αλλά διαφορές για θέματα κανονικής τάξης και ανατροπή της αποστολικής διαδοχής) !

Μετά τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας και την αναστήλωση των Ιερών Εικόνων και με την πάροδο των αιώνων απλώθηκε γενικότερα στον θρίαμβο της αλήθειας έναντι του ψεύδους διαχρονικά σε κάθε αίρεση στη ζωή της Εκκλησίας, διαμορφώθηκε και το περίφημο Συνοδικό της Ορθοδοξίας, το οποίο είναι ένα κείμενο που ομολογεί τη σωστή πίστη, στη συνέχεια υπομνηματίζει αυτούς που πάλεψαν για την ορθοδοξία και λέει το «αιωνία η μνήμη», αλλά στη συνέχεια υπομνηματίζει και τους αιρετικούς και εκεί έχει ως απάντηση «ανάθεμα»!

Τώρα τελευταία και με την επικράτηση μιας υποβόσκουσας άλλης επικίνδυνης αίρεσης του οικουμενισμού (μια άκριτη αγαπολογία με βαρύτητα σε ότι μας ενώνει και έχουμε κοινό και όχι σε αυτά που μας χωρίζουν με τους ετεροδόξους ή τους αλλοπίστους, ξεχνώντας όμως ότι αγάπη χωρίς αλήθεια και κοινωνία στο ίδιο ποτήριο δεν μπορεί να υπάρχει), η οποία είχε καταφέρει το συνοδικό ή να μη λέγεται καθόλου ή να λέγονται μόνο μέχρι τα αιωνία η μνήμη χωρίς μνεία των αιρετικών! Κάποιες Μητροπόλεις ξεκίνησαν δειλά-δειλά και τα επαναφέρουν, αλλά αυτό σκανδαλίζει πλέον κάποιους πιστούς. Γι αυτό σήμερα με αυτό το άρθρο είναι ευκαιρία να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα:

Καταρχήν λέξη «ανάθεμα» καθ' αυτό που τόσο σκανδαλίζει σαν λέξη σημαίνει 3 έννοιες :

α) Η κατάρα.
 β) Ο αφορισμός εντός της εκκλησιαστικής κοινωνίας και
 γ) Σωρός από πέτρες που έριχναν οι διαβάτες, σε τόπο εγκλήματος, λέγοντας "ανάθεμα". Σαφέστατα η δεύτερη έννοια αφορά περισσότερο την Εκκλησία, άρα διαδηλώνεται απλά ότι κάποιος δεν ανήκει σε αυτή και δεν πρέπει οι διδασκαλίες του να λαμβάνονται υπόψη. Δεν πρέπει άλλωστε να ξεχνάμε ότι η Εκκλησία παίρνει τις έννοιες και τις λέξεις και τους δίνει πάντα το δικό της περιεχόμενο και όχι αυτό που καταλαβαίνει ο κόσμος εκτός αυτής! Προσωπικά πριν αρκετά χρόνια, είχαμε ρωτήσει τον μακαριστό π. Κωνσταντίνο Στρατηγόπουλο για το θέμα και πολύ απλά μας είχε απαντήσει το εξής (το αναφέρουμε όπως τα θυμόμαστε) : «Οι Ιεροί Κανόνες ή το Συνοδικό της Ορθοδοξίας που μιλούν για κάποιον με την λέξη ανάθεμα, σημαίνει για εμάς ότι τον αποκόπτουμε από σώμα της Εκκλησίας, όπως και στο πόλεμο του 40 μετά κρουπαγήματα των στρατιωτών κόβανε το πόδι, για να σωθεί το υπόλοιπο σώμα και η ζωή τους! Έτσι και εδώ με το ανάθεμα σημαίνει ότι τους αναθέτουμε πλέον απευθείας στη κρίση Του Θεού. Τι θα κάνει ο Θεός μαζί τους, είναι δική Του υπόθεση, αλλά εμείς ως ποιμένες πρέπει να διαφυλάξουμε το υπόλοιπο ποίμνιο του Χριστού»!

Ας δώσουμε και εμείς ένα τρέχον παράδειγμα που όμως ταιριάζει γάντι με αυτά που μιλάμε. Όλοι κατανοούμε και ανησυχούμε με τη δράση του Κορονοϊού! Βλέπουμε πόσο ανθεκτικός είναι στην επίδραση και μάλιστα με την μετάλλαξή του έγινε πιο επιθετικός και ο οργανισμός μας ακόμη δεν έχει τα κατάλληλα αντισώματα άμυνας, ούτε υπάρχει προς το παρόν κάποιο φάρμακο ή εμβόλιο πρόληψης ή θεραπείας. Τι κάνουμε με αυτούς που έχουν προσβληθεί; Τους απομονώνουμε για να μη κολύσσουμε υπόλοιποι (ουσιαστικά τους αφορίζουμε από τους υπόλοιπους)! Τι σημαίνει αυτό; Ότι δεν τους αγαπάμε ή δεν θέλουμε να τους φροντίσουμε; Όμως η συναναστροφή μας μαζί τους όχι μόνο δεν θα τους βελτιώσει αλλά ίσα-ίσα θα επιβαρύνει και εμάς! Έτσι είναι και η αίρεση εξίσου επιθετική που αλλοιώνει όχι μόνο την ψυχή μας, αλλά θέτει σε αμφιβολία για την σωτηρία μας ολόκληρη!

Η Εκκλησία μας λοιπόν δεν εκδικείται κανέναν, το έχουμε ξανατονίσει και σε άλλα μας άρθρα και είναι στο ίδιο με το πνεύμα της απαντήσεως του μακαριστού π. Κωνσταντίνου ότι η Εκκλησία αγαπά τον αιρετικό και τον αμαρτωλό, απεχθάνεται όμως την αίρεση και την αμαρτία! Από στιγμή λοιπόν που κάποιοι εισήγαγαν «ετεροδιδασκαλίες» τους επισημάνθηκε από την Εκκλησία και αυτοί αμετανόητοι δεν ανακάλεσαν, τότε η αναγκαστική λύση είναι αυτή με ελπίδα ότι θα συγκλονιστούν και θα θέλουν να επιστρέψουν!

Άλλος ένας παράγοντας σημαντικός είναι ότι η Εκκλησία κάνει πάντα την διάκριση του αιρεσιάρχη (αυτού που ξεκίνησε δηλαδή την αίρεση και είναι ο αίτιος των κακών) και των ακολούθων της αιρέσεως (που ακολουθούν δηλαδή είτε γιατί πλανήθηκαν με πλύση εγκεφάλου κτλ είτε απλά γιατί γεννήθηκαν στην αίρεση και ίσως δεν άκουσαν και ποτέ την αλήθεια) και ενδεχομένως να είναι θύματα! Γι αυτούς τα πράγματα είναι σαφέστερα ελαφρύτερα και η Εκκλησία εύχεται να φωτιστούν και να γνωρίσουν την αλήθεια αποτινάζοντας την αίρεση που βρίσκονται. Εκεί όμως που είναι μεγάλο το πρόβλημα είναι αυτοί που γνώρισαν την αλήθεια και συνειδητά την απέρριψαν...!

Επομένως αδελφοί μου κλείνοντας και δεδομένο ότι είμαστε στην περίοδο του «οράν τα εμά πταίσματα», αλλά προσωπικά έχουμε τη γνώμη πως αρκετά πλέον με την άκρατη «αγαπολογία», όλοι αυτοί που την συμμαρίζονται ως μας πουν πόσοι πραγματικά άλλαξαν και επέστρεψαν στην ορθόδοξη Εκκλησία; Από την άλλη όμως αρκετά και με τους ζηλωτισμούς και τις αποτειχίσεις και όλα αυτά των «σούπερ Ορθοδόξων» που κινούνται και πράττουν πάνω από την Ιερά Σύνοδο! Θαρρούμε πως όλοι αυτοί αναφέρουν την Ορθοδοξία σαν τον μεγάλο γιο της Παραβολής του ασώτου και δεν νοιώθουν τον πόνο και την απώλεια και μετά την χαρά για την επιστροφή των αδελφών και υψώνουν τοίχους χωρίς να βιώνουν την τραγικότητα των αιρέσεων και των σχισμάτων! Είδαμε κληρικό σε βίντεο με πλήρη στολή μπροστά από την βιβλιοθήκη του να διαβάζει το συνοδικό της Εκκλησίας και στη συνέχεια τα αναθέματα και μάλιστα να προσθέτει και δικά του καινούρια! Τα ίδια κάνουν και κάποιοι ψηλά ιστάμενοι σε ενορίες και σε Μητροπόλεις! Η Εκκλησία όμως δεν είναι σκορποχώρι να κάνει ο κάθε

ένας ότι θέλει και να αυτοσχεδιάζει! Οι όλοι ως τοπική έστω Εκκλησία ή κανείς! Αν δεν το συνειδητοποιούν με την πράξη τους αυτή αναθεματίζονται με τα ίδια τους τα αναθέματα που στρέφουν στους άλλους...! Οι κανόνες είναι οδοί σωτηρίας και όχι κανόνια για κανέναν!

*Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι-Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Πηγή : <https://www.euxh.gr/>